

ת"פ 47667/04/14 - מדינת ישראל נגד אדם בן דוד בן שמחון, אביתר בן יעקב שמש

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 47667-04-14 מדינת ישראל נ' בן שמחון(עציר) ואח'
21 אוקטובר
2014

בפני כב' השופט שאהר אטרש

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. אדם בן דוד בן שמחון (עציר)
2. אביתר בן יעקב שמש (עציר)

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד סופי גרניט

בשם הנאשמים: עו"ד דורון נוי ועו"ד יהלי שפרלינג

הנאשמים הובאו באמצעות הליווי

הכרעת דין

על יסוד הודאתם של שני הנאשמים, אני מרשיע אותם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום כדלהלן:

1. ייצור נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. נשיאת והובלה של נשק - עבירה לפי סעיף 144ב' רישא ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.
3. הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא + 29 לחוק העונשין.
4. קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א1) לחוק העונשין.
5. היזק בזדון - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
6. הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961.

7. אי שמירת לוחית זיהוי - עבירה לפי סעיף 303(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 ביחד עם סעיף 48 לפקודת התעבורה הנ"ל.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

גזר דין

1. הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום והורשעו בעבירות שלהלן: ייצור נשק, נשיאה והובלה של נשק, הצתה, קשירת קשר לביצוע פשע, היזק בזדון, הסתייעות ברכב לביצוע פשע ואי שמירת לוחית זיהוי.

בהתאם להסדר הטיעון, הצדדים מבקשים לגזור עונש מוסכם של 18 חודשי מאסר בפועל על כל אחד משני הנאשמים ועונשים נלווים לפי שיקול דעת בית המשפט.

2. על-פי עובדות כתב האישום, משה גבאי הנו המנהל של מועדון בילוי הנמצא בטבריה (להלן: "המועדון"); עובר לתאריך 24.4.14 קשרו הנאשמים קשר ביניהם להצית את המועדון. לצורך מימוש הקשר, הצטיידו הנאשמים בנוזל דליק, בקבוקי זכוכית ריקים וסמרטוטים. הנאשמים או מי מטעמם מילאו את הבקבוקים בנוזל הדליק והכניסו את הסמרטוטים לפיית הבקבוקים (להלן: "בקבוקי התבערה").

בתאריך 24.4.14 סמוך לשעה 00:30, לשם קידום מטרת הקשר, ביקש הנאשם 1 מחברתו לחיים לעשות שימוש ברכב השייך להוריה. הנאשם 1 לקח מחברתו את מפתחות דירת הוריה, נכנס לדירה ונטל משם בהסכמתה את הרכב הרשום על שם אמה של חברתו (להלן: "הרכב"). בהמשך לכך, יצאו שני הנאשמים מאזור המרכז לכיוון טבריה ברכב. בסמוך לשעה 04:00, הגיעו הנאשמים ברכב לאזור המועדון, כאשר הנאשם 2 נוהג ברכב. טרם הגעתם, מרחו הנאשמים חומר כלשהו על לוחיות הזיהוי על מנת לטשטש את הלוחיות ולמנוע את זיהוי הרכב. הנאשמים נשאו עמם ברכב את בקבוקי התבערה וכן מיכל עם חומר דליק וכפפות. בסמוך למועדון, עצר הנאשם 2 את הרכב, והנאשם 1 יצא מכיסא הנוסע של הרכב, הצית את אחד מבקבוקי התבערה והשליכו לעבר המועדון. בקבוק התבערה פגע בשער המועדון והצית אש בסמוך לשער. לאחר מכן, חזר הנאשם 1 לרכב, הצית את בקבוק התבערה השני, התקדם לעבר המועדון והשליך אותו אל תוך חצר המועדון. בקבוק התבערה השני פגע בעץ הנמצא בחצר המועדון וכתוצאה מכך נשפך ממנו החומר הדליק על רצפת עץ הנמצאת בחצר המועדון וכתוצאה מכך פרצה שרפה על רצפת העץ.

האש שפרצה כובתה על ידי מאבטח שהיה באותה עת במועדון אשר השתמש במטף כיבוי לשם כך.

3. במעשיהם האמורים לעיל, ייצרו הנאשמים, בצוותא חדא, נשק - בקבוקי תבערה המיועדים לפלוט חומר המסוגל לפגוע באדם, וכן נשאו והובילו את הנשק. הנאשמים אף הציתו את המועדון, קשרו קשר לביצוע פשע וגרמו בזדון נזק לרכוש. לשם ביצוע העבירות האמורות, עבירות מסוג פשע, השתמשו הנאשמים ברכב ואף טשטשו את לוחיות הזיהוי של הרכב.

4. בטיעוניה לעונש ביקשה ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון בהדגישה, כי לצורך עריכת ההסדר נלקחו בחשבון שיקולים שונים אודות המצב הראייתי בתיק ועוצמת הראיות ביחס לכל אחד משני הנאשמים וגם שיקולים ראייתיים נוספים שלא ניתן לפרטם באופן גלוי. בנוסף, התחשבה המאשימה בעברו הנקי של נאשם 1 אל מול הרשעות רבות שיש לנאשם 2 (ת/2), אך לטענת ב"כ המאשימה, ההבדל בעבר הפלילי של שני הנאשמים מצא את האיזון בהבדלים בין החלק של כל אחד מהם במעשים וכן בראיות הקיימות נגד כל אחד מהם.

בנוסף, התחשבה המאשימה בהודאה המהירה של הנאשמים ובעמדת המתלונן.

ב"כ המאשימה אף הדגישה, כי מדובר בענישה מקלה וכי בנסיבות רגילות היו טוענים למתחם ענישה אשר העונש המוסכם הוא הגבול התחתון שלו אך בנסיבות הקונקרטיות של המקרה ובמיוחד בנסיבות הראייתיות, סבורה ב"כ המאשימה, שאין המדובר בחריגה בלתי סבירה מהעונש ההולם ומבקשת לכבד את ההסדר.

בנוסף למאסר בפועל, מבקשת ב"כ המאשימה להטיל מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלונן וכן להטיל על נאשם 2 עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל.

5. ב"כ הנאשמים מצטרף לנימוקי התביעה ומבקש לקבל את ההסדר בהדגישו את הליך המשא ומתן המידי שהביא להסדר טיעון ולסיום מהיר של התיק, דבר הטומן בחובו חסכון בזמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשמים מבקש להימנע מהטלת פסילה בפועל, שכן אין המדובר בעבירת תעבורה מהרף הגבוה וכן מבקש להימנע מהטלת פיצוי היות ומדובר בנזק מזערי, ולחלופין להסתפק בפיצוי בשיעור נמוך בשים לב לכך, שהנאשמים עצורים מזה כשישה חודשים ואין להם מקור הכנסה - נאשם 2 הוא אב לשני ילדים קטינים הסמוכים על שולחנו והוא מפרנס יחיד ונאשם 1 רווק ללא עבר פלילי.

שני הנאשמים ביקשו לכבד את ההסדר.

6. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הודו הנאשמים ואודות חומרת מעשיהם ונסיבות ביצועם כמתואר בכתב האישום. מדובר במעשים חמורים הטומנים בחובם מסוכנות רבה הן לגוף והן לרכוש. ניסיון ההצתה של המועדון אמנם לא הצליח אך זאת בעיקר בשל הימצאותו של מאבטח שהיה במקום וכיבה את האש שפרצה.

מכלול המעשים המתוארים בכתב האישום מלמדים על תעוזה רבה ואם נוסף לכך את עברו הפלילי של נאשם 2, הכולל, בין היתר, עבירות של סחיטה בכוח, נגיע לכלל מסקנה, כי מעשיהם של הנאשמים מצדיקים ענישה מחמירה בעיקר בשל שיקולי גמול והרתעה.

יחד עם זאת, אין להתעלם מהודאתם של הנאשמים בשלב מוקדם של המשפט אשר ללא ספק מביאה לחסכון של זמן ומשאבים וכן אין להתעלם מנסיבותיהם האישיות, במיוחד מעברו הנקי של הנאשם 1.

7. לאחר בחינת השיקולים לחומרה ולקולא, לא ניתן שלא להיווכח, כי העונש המוסכם אליו עותרים הצדדים מקל עד מאוד עם הנאשמים וספק אם הוא נמצא בתוך מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצעו הנאשמים.

יחד עם זאת, בהינתן השיקולים שמנתה המאשימה ובעיקרם המצב הראייתי לרבות שיקולים ראייתיים שהעדיפה ב"כ המאשימה שלא לפרטם באופן גלוי, עמדתו של המתלונן וההלכה לפיה יש ליתן להסדר טיעון משקל מרבי, ובהינתן התרשמותי כי, מדובר בהסדר טיעון שפרטיו נשקלו בקפידה לאחר משא ומתן רציני ומשכך יש ליתן לו את מלוא המשקל, סבורני, כי בנסיבות הספציפיות של המקרה הנוכחי, הכף נוטה לעבר קבלת הסדר הטיעון.

8. אשר על כן, הנני לגזור על הנאשמים את העונשים שלהלן:

על הנאשם 1:

א. 18 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 24.4.14.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם 1 לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירת נשק או עבירת הצתה או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. תשלום פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם לפני חלוף 60 יום מיום שחרורו של הנאשם 1.

על הנאשם 2:

א. 18 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 24.4.14.

- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירת נשק או עבירת הצתה או כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. תשלום פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם לפני חלוף 60 יום מיום שחרורו של הנאשם 2.
- ד. אני פוסל את הנאשם 2 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת; הפסילה תימנה מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ז תשרי תשע"ה, 21/10/2014 במעמד הנוכחים.

הוקלד על ידי אירית אסולין